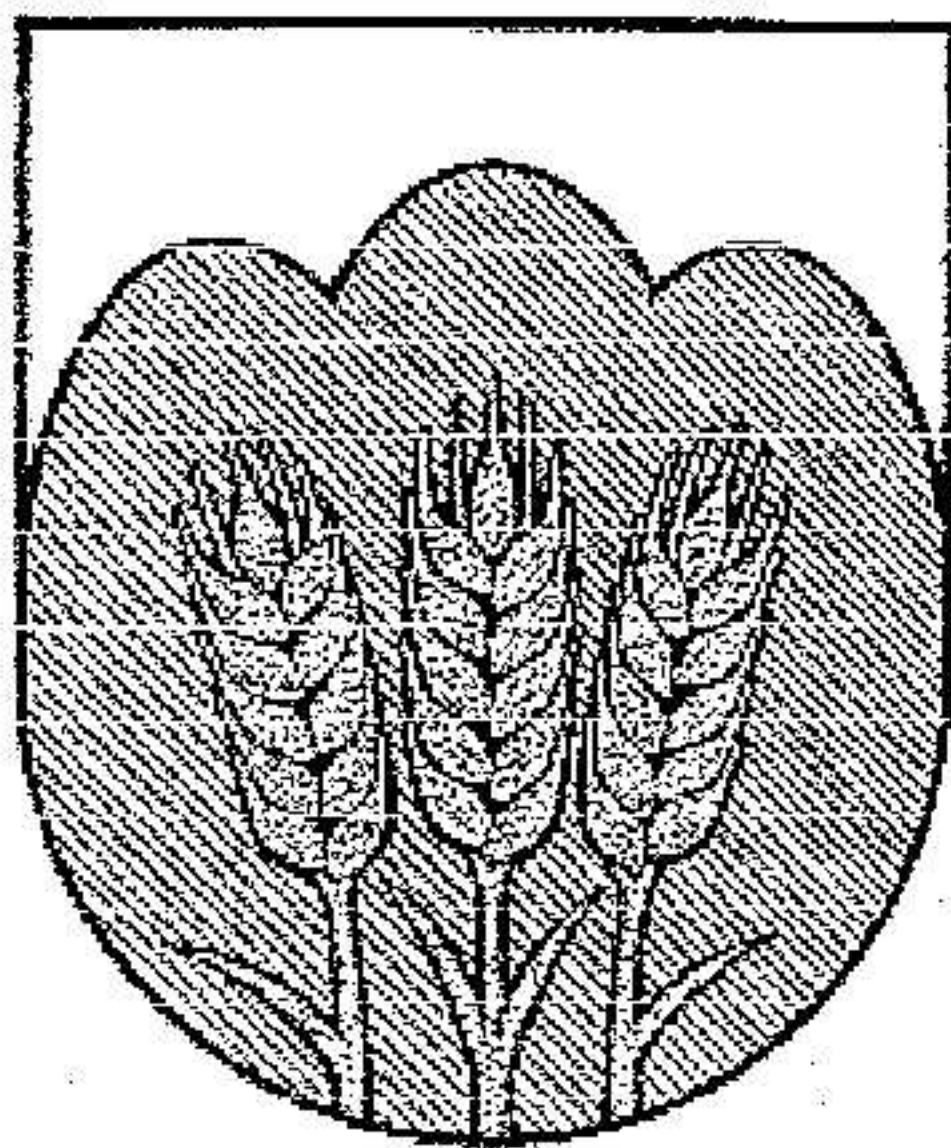

KYNCEĽOVSKÝ BONZÁČIK

Roč.: II

číslo 5:

máj 2004

VY NÁM - MY VÁM

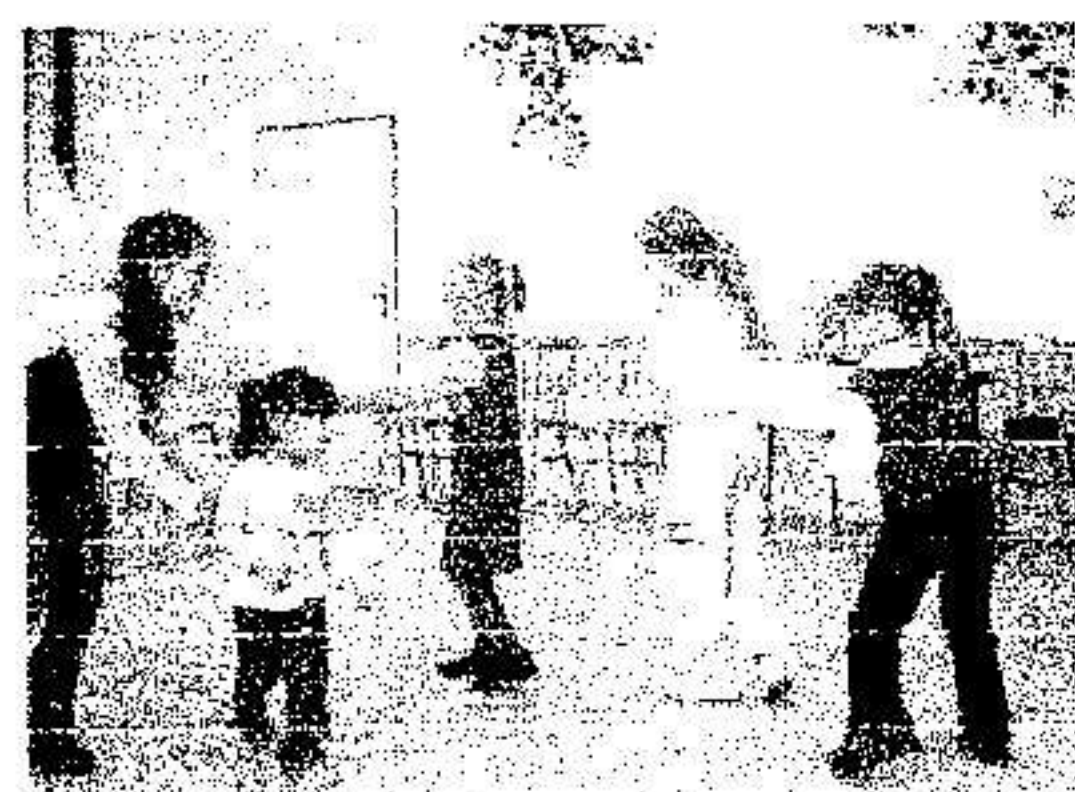

Opäť sa Vám do rúk
dostáva náš
Kynceľovský
Bonzáčik. Čo je nové?
Nášmu stále mu
prispievateľovi p.

Čížovi musím mu opäť poďakovať,
za jeho výdrž a samozrejme za milé
príspevky, ktoré vždy vyprovokujú
ďalších občanov a napíšu nám pár
riadkov. Tentokrát to bol p. Styk,
ktorý si zaspomínal na svoju
mladosť. Veríme, že v ďalšom čísle
budeme môcť uverejniť príspevok
od ďalšieho prispievateľa, ktorému
dianie v našej obci nie je
ľahostajné.

Ako ste sa už iste všetci dozvedeli
tohtoročné MDD bude trochu iné,
ide sa do Bojníc. Ak má ešte niekto
záujem, informujte sa na obecnom
úrade, či sú ešte voľné miesta.
Ďalšou akciou je turistika s
opekačkou a to 19. júna prechod
Špania dolina - Šachtický. Veríme,
že si iste niečo z tejto ponuky
vyberiete.

Čo sa ešte udialo v našej obci?
Máte možnosť si prísť zatancovať!
Alebo sa prísť aspoň pozrieť. Info
dostanete včas do Vašej schránky.
Na čo nemôžeme zabudnúť je
pochvala našich mladších
spoluobčanov Dianku Čížovu a
Mírku Bontovú, ktoré usporiadali
pre mladších kamarátov diskotéku
spojenú so súťažami. Prinášame aj
foto, ktoré určite priblíži
atmosféru.

PRÍHOVOR STAROSTU K OBČANOM

Prechod kompetencií zo štátu na samosprávu

Prenesený výkon štátnej správy na územnú samosprávu sa vykonáva zákonom č. 416/2001 o
prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky v znení
neskorších predpisov.

Postupne prešli kompetencie zo štátu na obec na úsekoch:

- stavebného poriadku
- pozemných komunikácií
- vyvlastňovacieho konania
- ochrany prírody a krajiny
- osvedčovania podpisov a listín

V našej obci bola v roku 2003 vykonávaná činnosť v oblasti preneseného výkonu štátnej správy takto:

- **stavebný poriadok** boli vydané tieto rozhodnutia:
- územné 2
- stavebné 7
- kolaudačné 2
- zmena stavby 1
- drobné stavby 18

ochrana prírody a krajiny, bolo vydaných 5 rozhodnutí

osvedčovanie

- podpisov 121
- listín 51

Hospodárenie s rozpočtovými prostriedkami v roku 2003.

1. Príjem celkový objem finančných prostriedkov:

poskytnutých štátom	7061,- Sk
platby od občanov za výkon.....	21240,- Sk
spolu	28301,- Sk

2. Výdavky

odvedené na spoločný obecný úrad v B. Bystrici	22961,- Sk
materiál (papier, obálky, toner, farba)	3000,- Sk
réžia	17500,- Sk
spolu	43461,- Sk
Rozdiel strata	15160,- Sk

Prenesený výkon štátnej správy na našu obec priniesol pre občanov výhody v tom, že ušetril čas,
námahu „chodiť po úradoch“ v meste a náklady na cestovné a podobne.

Pre obec kompetencie priniesli viac práce, väčšiu zodpovednosť a najmä náklady navyše.

Starosta obce

**NEZABUDNITE ZAPLATIŤ ZA ODVOZ KOMUNÁLNEHO ODPADU II. ŠTVRTROK.
DLŽNÍCI AJ ZA I. ŠTVRTROK! ROVNAKO TÍ, KTORÍ NEZAPLATILI POPLATOK ZA PSA A ZA HROBOVÉ MIESTO!**

NAPÍSALI STE NÁM

Aj keď už nie som Kynceľovčan, musím reagovať na príspevok pána Paľa Číža, hlavne jeho posledná veta: „Zamyslime sa vážení rodičia a starí rodičia, aké spomienky budú mať Vaše deti a vnúčatá na svoju mladosť?“

Pán Číž písal spomienky spred 63 rokov, ja budem spomínať na detstvo spred 20-25 rokov. Vtedy bolo zvykom mládeže páliť vatry (2x do roka, na Jána a na SNP) na Banoši. Už podvečer sa schádzala, všetci sa dobre zabávali, síce nebola „Cigánska kapela“ ale bol magnetofón. Po zotmení sme zapálili vatru a sledovali okolité dediny, lebo v každej dedine, na najvyššom mieste páliť mladí vatru. Mladší museli ísť domov skôr, starší sa bavili až do rána.

Keď som bol starší, (15-18 rokov) založili sme v obci SZM a robili sme rôzne akcie, napr. na Mikuláša sme týždeň pred 6. decembrom obišli celú dedinu a všade kde mali deti sme od rodičov dostali baličky, a tie sme potom roznášali zamaskovaní ako Dedo mráz a čert. 1. júna na MDD sme pripravovali pre deti rôzne súťaže spojené s diskotékou. Za odmenu sme si mohli urobiť zábavu v starej škole. Raz sa nám podarilo zorganizovať Štefánsku zábavu v kultúrnom dome v Senici. Začali sme hrať futbal v Školskej záhrade, a za pomoci MNV sme urobili ihrisko aj s pevnými brámkami. Hrávali sme zápasy s okolitými dedinami, sami sme si vyrábali dresy aj plagáty na zápasy. V zime sme sa chodili lyžovať a sánkovať na Rúdlovskú jamu, klzisko bolo pri cintoríne, hokej sme hrali pod zvonnicou na „asfaltke“, šmykali sme sa na igelitoch cestou od mlyna alebo popri zvonici. Dnes by to už asi nebolo možné. Keď som bol vo veku mojich detí, s kamarátmi sme plašili vrabce, bolo ich vtedy tisíce, tak isto aj žaby, chrústy. Dnes keď každé dieťa vidí vrabca, žabu, chrústa je to sviatok.

Aké spomienky budú mať moje deti na detstvo? Bol by som rád keby mali podobné ako ja, ale závisí to vo veľkej miere hlavne od samotných detí aké spomienky si vytvoria. Dnešné deti majú úplne iné záujmy, respektíve možnosti ako sme mali my, myslím tým hlavne počítačové hry, 100 TV programov....

Na nás, rodičov, je pripomínať deťom, že je aj príroda, knihy, detské hry, kamarátstva a pod.

Paľo Styk z Oraviec

Ako ukradli zbojníci v Kynceľovej VARTU

V minulom čísle Bonzáčika som si zaspomínal na milú udalosť, s ktorou žila jedenkrát do roka na Cyrila a Metoda skutočne celá dedina. Tí skôr narodení, čo si to pamätajú dajú mi iste za pravdu, že to tak bolo.

Dnes by som Vám chcel porozprávať ďalšiu milú udalosť, ktorá sa stala v našej obci. Ako ukradli zbojníci v Kynceľovej vartu.

Obyvatelia našej vtedy malej dedinky (v tých časoch mala dedina len 32 domov) sa živili väčšinou poľnohospodárskou činnosťou. Preto aj náš erb sa skladá z obilných klasov a trojvršia (kopce: Baranovo, Pánsky diel, Selčiansky diel) alebo zo štátneho znaku Tatra, Matra, Fatra. Boli síce aj remeselníci, tesári, murári a pod., ale aj tieto rodiny si doma chovali kravičku (tá bola živiteľka rodiny), sliepocky, prasiatka. Chudobnejší si chovali kozičky. V novembri remeselníci (aj môj otec) prišli domov z roboty s kufrikom, v ktorom mali pracovné nástroje (pretože v zime sa už nestavalo). Poniektorym sa podarilo cez zimu zohnať robotu u lesov. Chodili v zime rúbať horu a domov si na pleci každý deň doniesli kus dreva na kúrenie do šporáka. Cez prázdniny chodili do „Dúbravy“ na drevo, haluzinu aj deti.

Ako hovorím, dedina bola zväčša poľnohospodárska a v každom humne bolo obilie (teraz sú z humien už garáže alebo ich nepotrebovali, tak ich zbúrali). Aby cez žatvu nevznikol požiar, lebo humná boli plné obilia, chodili miestni obyvatelia celú noc strážiť dedinu. Nočnú službu mali vždy dvaja, z dvoch susediacich domov. Na znak, že majú službu, nosili tzv. halapartňu, železnú kopiu na drevenej tyči.

Službu mali domy u Páričkov (kde teraz býva p. Kuklica) a u Stykov (kde býva p. Jánošík). V dome u Páričkov mali dvoch mládencov a dve dievčence a u Stykov troch chlapcov. Julko od Páričkov „hrdina“ sa pred staršími mláďencami vystatoval, že on sa zbojníkov nebojí, že on im ukáže, len nech prídu.

A tak sa aj stalo. Strážili starší mládenci, chlapci urastení ako jedle (ako boli Janko Gašpar, Rísovci, Janko Hilmer. Žiaľ nik z nich už nie je medzi nami živými. Janko Selecký chvala Bohu ešte žije, a tak mu touto cestou prajem veľa zdravia), na všetko súci, pritom všetci študovaní s maturitou a vysokoškolským vzdelaním na tú dobu raritou. Raritou v našej dedine bolo aj to, že sme mali školu (čo všetky dediny nemali), ale nemali sme KRČMU! Boli sme jediná dedina na okolí bez krčmy. Žiaľ dnes máme polokrčmu nelegálne!

Nech mi prepáčia ostatní, ktorých nemenujem, bolo by ich veľmi veľa, na celú stranu. Dovoľm si tvrdiť, že tú dobu pred 60. rokmi sme mali v dedine ľudí s maturitou a vysokoškolsky vzdelaných, ako máme dnes. Bola to zásluha pána učiteľa Šimkoviča, ktorý učil v našej dedine. Býval tam, kde je úradovňa obecného úradu. Z každého žiaka niečo vykresal. Z poľnohospodárskych domov jeden chlapec ostal robiť na majetku a druhí súrodenci všetci študovali na stredných a vysokých školách. Pán učiteľ Šimkovič mal takú autoritu a tvrdú disciplínu, že keď žiak nebol pripravený, alebo nemal úlohu (deti v tých časoch museli robiť aj na poli), dostal „KASÁRNIKA“. To znamenalo, že nesmel ísť na dedinu hrať sa s kamarátmi. Julko Páričkovie mal tú smolu, že býval oproti škole, tak by ho pán učiteľ videl rovno z okna svojho bytu a bol by z toho ešte dlhší „kasárnik“.

Ale vrátim sa k „VARTE“.

Ako som spomínal, rad na vartu prišiel na Páričkovcov a Stykovcov. Keďže sa Julko chvastal, starší mládenci sa dohodli, že jednoducho „Vartu“ ukradnú. A tak sa aj stalo, že milého Julka (samozrejme mládenci boli zamaskovaní ako zbojníci) v noci na Varte chytili, vopchali do vreca a odniesli do Stykovie (Kolárovie) štepnice (tak sa vtedy volal ich ovocný sad). Prepácte mi, že píšem prímenie, ale vtedy z 32 domov bolo 17 Stykovcov a tak každá rodina mala prímenie.

Jankovi Stykovi, jednak bol chlapec urastený, vyšší ako Julko, ani by sa do vreca nezmestil, zbojníci ho úmyselne nechali utiecť. Bohužiaľ rovno k richtárovi. Vtedy bol richtár pán Matej Styk (Gálovie). Janko búchal na veľkú drevenú bránu (tam kde teraz býva p. Klúvanec) a vyľakaný kričal, čo mu hrdlo dalo: „Ujo Maco zbojníci ukradli VARTU“. Ujo Maco vedel (bol to úžasný, inteligentný richtár, v tom čase stavebný podnikateľ, u ktorého v tom čase pracoval aj môj otec ako tesár), že určite v tom majú prsty starší mládenci. Už predtým títo mládenci rozobrali gazdovský furmanský voz a poskladali ho komplet na streche Kováčskej šmykni, ktorá stála na mieste, kde má teraz dvor p. Hajný.

Tolko zo spomienok na mládencov beľárov, ktorí vyrastali pred 60 a viac rokmi.

Paľo Číž

Výhercom súťaže "KTO JE NA OBRÁZKU" sa stal STANISLAV VÁCLAVÍK, Kynceľová 20.

Výhru si môže vyzdvihnúť na obecnom úrade od 27. mája 2004

Správna odpoveď bola: Ronald Regan.

© Vydáva Obecný úrad Kynceľová, kontakt redakcie: kyncelbonzacik@centrum.sk

Zodpovedná redaktorka: Ing. Martina Kubišová

Časopis vychádza v rámci činnosti sociálno-kultúrnej komisie obce.